

Sygnatura akt I C 1140/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 30.09.2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jaromir Antoszewski

Protokolant: Mariola Olechno

po rozpoznaniu w dniu 30.09.2013 r. w Jeleniej Górze sprawy

z powództwa P. P.

przeciwko (...) S.A w S.

- o zapłatę

I. oddala powództwo w całości;

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1140/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28.05.2013 r. powódka P. P., działająca przez zawodowego pełnomocnika, wystąpiła przeciwko pozwanemu (...) S.A. w S. o zasądzenie kwoty 3099,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05.01.2013 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu podniosła, iż w wyniku wypadku w dniu 22.11.2012 r. spowodowanego przez sprawcę ubezpieczonego w zakresie odpowiedzialności cywilnej w firmie pozwanego, uszkodzeniu uległ jej samochód marki O. (...) nr rej. (...) , w dniu 22.11.2012r. w związku z całkowitym unieruchomieniem pojazdu , wynajęła ona samochód zastępczy. W dniu 20.12.2012r. poinformowano ją o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej z powodu nieopłacalności naprawy i tego samego dnia zakończyła najem oraz została obciążona przez wypożyczalnię kwotą 5166 zł brutto za okres wypożyczenia pojazdu 22.11.2012r.-20.11.2012r. Zaznaczyła , że zwróciła się do pozwanego o wypłatę odszkodowania w tym zakresie lecz ten wypłacił je w wysokości 2666,40 zł uznając 14 dni najmu i obniżając stawkę do kwoty 120 zł netto . Przywołała uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. (sygn. akt III CZP 5/11) , OSNC 2012/3/28, wskazując , iż odszkodowanie za uszkodzenie lub zniszczenie pojazdu niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego , nie jest uzależnione od niemożności korzystania z komunikacji zbiorowej, zaś w przypadku utraty rzeczy odszkodowanie przysługuje za okres od jej utraty do uzyskania odszkodowania (zwrotu innego przedmiotu) . Powołała się na art. 361 §2 kc.

W odpowiedzi na pozew z dnia 06.08.2013 r. pozwany (...) S.A. w S., działający przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu przyznając fakt wystąpienia szkody i swoją odpowiedzialność gwarancyjną za sprawcę szkody, podniósł naprawienie szkody w pełni poprzez zapłatę sumy 2066,40 zł za najem samochodu zastępczego za okres 14 dni tj. od dnia 22.11.2012r. do dnia 05.12.2012r. za kwotę 147,60 zł brutto za dobę . Za datę końcową uzasadnionego najmu przyjęto 7 dni od momentu poinformowania powódki o nieopłacalności pojazdu . Zakwestionował roszczenie

za dalszy okres z uwagi na niewykazanie , że dłuższy czas najmu był niezbędny i uzasadniony. Podkreślił przeprowadzenie oględzin pojazdu w dniu 28.11.2012r. , podczas których pracownik pozwanego poinformował powódkę o nieopłacalności naprawy pojazdu pod względem ekonomicznym , co powódka potwierdza w swoim piśmie z dnia 21.01.2013r. Od tego czasu mogła ona podjąć działania niezbędne do zagospodarowania wraku i ewentualnego zakupu nowego pojazdu, do czego wystarczające było dodatkowe 7 dni . Zarzucił niewykazanie adekwatnego związku przyczynowo – skutkowego między szkodą a koniecznością przedłużenia najmu do 21.12.2011r. zgodnie z art. 361 §1 kc. oraz wg. powoływanej już przez powódkę uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. (sygn. akt III CZP 5/11) obowiązek zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22.11.2012 r. na skutek kolizji z innym samochodem kierowanym przez sprawcę ubezpieczonego w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. w S., uszkodzeniu uległ należący do P. P., samochód osobowy marki O. (...) nr rej. (...), służący jej m.in. do dojazdów do pracy, do lekarza oraz dowożenia dziecka do przedszkola . W tej samej dacie zgłosiła ona szkodę ubezpieczycielowi sprawcy i wynajęła samochód zastępczy m-ki P. (...) w firmie (...) . W dniu 29.11.2012r. przedstawiciel zakładu ubezpieczeń sporządził protokół szkody w uwagach odnotowując , że naprawa może być ekonomicznie nieuzasadniona . W wyniku zgłoszenia szkoda likwidowana była przez ww. zakład ubezpieczeń, który decyzją z dnia 19.12.2012r. przyznał poszkodowanej kwotę 4053,50 zł za zniszczony samochód i przesłał ją adresatowi drogą elektroniczną w dniu 21.12.2012r.

Dowód: opis zdarzenia k. 7-8,

protokół szkody k. 9-10,

korespondencja elektroniczna k. 14-17,

pismo pozwanego k.17

umowa k. 11-13,

przesłuchanie powódki k.46,

okoliczności bezsporne.

Korespondencją elektroniczną z dnia 21.12.2012r. zakład ubezpieczeń, przesyłając decyzję o przyznaniu odszkodowania , poinformował P. P. o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej z uwagi na ekonomiczną nieopłacalności naprawy.

W tej samej dacie P. P. zakończyła najem pojazdu zastępczego i została obciążona przez firmę (...) kwotą 5166 zł brutto za okres wypożyczenia pojazdu od dnia 22.11.2012r. do dnia 20.12.2012r. zgodnie z fakturą vat z dnia 21.12.2012r. nr (...), płatną w terminie 14 dni.

Decyzją z dnia 18.01.2013r. (...) S.A. w S. przyznało poszkodowanej dodatkowo kwotę 2066,40 zł brutto z ww. faktury.

P. P. zapłaciła firmie (...) z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego kwotę 2066,40 zł . Dalsza część z faktury vat z dnia 21.12.2012r. nie została przez nią zapłacona.

Pismem z dnia 21.01.2013r. P. P. odwołała się od decyzji z dnia 18.01.2013r. podnosząc , iż rzeczoznawca ubezpieczyciela podczas oględzin zostawił protokół , w którym w uwagach zaznaczono , że naprawa może być ekonomicznie nieuzasadniona. Poinformował on , że jest to tylko wstępne spostrzeżenie , a na decyzję ma czekać od ubezpieczyciela. Zażądała zapłaty pozostałej kwoty z faktury za wynajem wynajmu pojazdu zastępczego .

Żądana należność nie została zapłacona.

Dowód: protokół szkody k. 9-10,

korrespondencja elektroniczna k. 14-17,

pismo pozwanego k.19,

pismo powódki k. 21-22,

faktura Vat k. 18,

przesłuchanie powódki k.46,

okoliczności bezsporne .

Sąd zważył co następuje :

Zgodnie z art. 822 § 1 kc. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. § 2. stanowi : jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. W myśl art. 822 § 3. Strony mogą postanowić, że umowa będzie obejmować szkody powstałe, ujawnione lub zgłoszone w okresie ubezpieczenia. § 4 : Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Na gruncie art. 805 kc. i art. 824¹ kc. świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Odszkodowanie ustalane winno być wg. reguł wynikających z art. 363 §1 i §2 kc. i ma na celu pełne wyrównanie poniesionej przez poszkodowanego straty, przywrócenie rzeczy do stanu używalności takiego jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. W przypadku wystąpienia zdarzenia skutkującego odpowiedzialnością gwarancyjną zakładu ubezpieczeń, świadczenie ubezpieczyciela, obejmuje więc zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości szkody, którą poniósł poszkodowany. Zobowiązany ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody mu nie wyrządzono (art. 361§1 i §2 k.c.). Poszkodowany może zatem, zgodnie z zasadą pełnej kompensacji szkody, domagać się od zakładu ubezpieczeń nie tylko zwrotu kosztów, przywrócenia stanu poprzedniego swojego pojazdu ale też m.in. stanowiących normalne następstwo szkody komunikacyjnej poniesionych kosztów wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego na konieczny czas naprawy. W myśl art. 363 k.c. to do poszkodowanego należy wybór sposobu naprawienia szkody. Uprawnienia zawarte w tym artykule, dają mu możliwość wyboru warsztatu naprawczego, wyboru materiałów i części na jakich będzie jego samochód naprawiany ale też firmy ,z której wynajmie pojazd zastępczy. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r. (III CZP 32/2003) „Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku.” Per analogiam zasada niezbędnych i koniecznych kosztów dotyczyć będzie również odszkodowania z tytułu najmu samochodu zastępczego. W wyroku z dnia 5 listopada 2004 r. sygn. akt II CK 494/03, podzielanym przez sąd orzekający w niniejszej sprawie, Sąd Najwyższy zaznaczył , że jeżeli uszkodzony pojazd nadaje się do naprawy w postaci wmontowania do niego nowej części zamiennej, to koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (art. 361 § 1 k.c.) (opubl. LEX nr 145121, Biul.SN 2005/3/11). Ponadto w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 17 listopada 2011 r. (sygn. akt III CZP 5/11) opubl. OSNC 2012/3/28 , Sąd Najwyższy wskazał , iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu

zastępczego i nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Jednocześnie jednak w powyższej uchwale wskazano, iż roszczenie o dostarczenie pojazdu zastępczego nie może być uznane za dopuszczalny sposób restytucji szkody majątkowej polegającej na zmniejszeniu wartości pojazdu albo utracie jego wartości, wyrównanie bowiem tego uszczerbku majątkowego następuje przez naprawę uszkodzonego pojazdu albo przez zapewnienie możliwości nabycia nowego pojazdu. Restytucja utraty możliwości korzystania z rzeczy byłaby niedopuszczalną restytucją szkody niemajątkowej. Odmienna jest sytuacja, w której doszło już do poniesienia przez poszkodowanego wydatków na uzyskanie pojazdu zastępczego w okresie remontu uszkodzonego pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu. Są to wydatki poniesione w następstwie zdarzenia szkodzącego, które by nie powstały bez tego zdarzenia, prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty (art. 361 § 2 k.c.). Muszą to być wydatki zmierzające do wyłączenia lub ograniczenia szkody i niewątpliwie są nimi koszty wynajmu pojazdu zastępczego w celu kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, ponieważ zapobiegają utracie określonych dochodów (art. 361 § 2 k.c.). Szkodę stanowią również konieczne wydatki związane ze zdarzeniem szkodzącym. Przy takim ujęciu, stratą w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. są objęte także te wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu) negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia (zniszczenia) pojazdu. Negatywnym następstwem majątkowym jest tu utrata możliwości korzystania z rzeczy, a więc utrata uprawnienia stanowiącego atrybut prawa własności. W takiej sytuacji poszkodowanemu przysługuje roszczenie o zwrot wydatków na najem pojazdu zastępczego nieprzeznaczonego do kontynuowania działalności gospodarczej lub zawodowej, można je bowiem uznać za stratę (art. 361 § 2 k.c.). Zwrotowi mogą podlegać jednakże tylko wydatki rzeczywiście poniesione na taki najem. W orzecznictwie Sądu Najwyższego, m.in. w uchwalach z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01 (OSNC 2002, nr 6, poz. 74) i z dnia 17 maja 2007 r., III CZP 150/06 (OSNC 2007, nr 10, poz. 144) oraz w wyrokach z dnia 20 lutego 2002 r., V CK 908/00 (nie publ.), z dnia 11 czerwca 2001 r., V CKN 226/00 (OSP 2002, nr 3, poz. 40) i z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01 (nie publ.), ukształtował się wprawdzie pogląd, że naprawa uszkodzonego pojazdu nie jest warunkiem wypłaty odszkodowania, bo istotne znaczenie ma fakt powstania szkody, a nie jej naprawienie, ale nie jest on adekwatny w omawianej sytuacji, w której strata majątkowa powstaje dopiero z chwilą poniesienia kosztów najmu pojazdu zastępczego.

W przedmiotowej sprawie bezsporna była odpowiedzialność pozwanego z tytułu ubezpieczenia OC, za szkodę spowodowaną przez sprawcę kolizji ubezpieczonego w firmie pozwanego, postępowanie likwidacyjne prowadzone przez pozwanego, wynajem samochodu zastępczego. Sporna była zasadność wynajmu samochodu zastępczego na okres najmu przenoszący 14 dni.

W toku postępowania strony zgłosiły, a sąd dopuścił dowody z zawnioskowanych dokumentów, w tym dowód z faktury VAT, korespondencji stron oraz umowy wynajmu pojazdu zastępczego i przesłuchania powódki. Dowody te sąd uznał zasadniczo za wiarygodne, albowiem nie były one kwestionowane przez strony za wyjątkiem faktury z dnia 21.12.2012r. (kwestionowanej przez pozwanego), ani nie budziły wątpliwości co do swojej autentyczności.

W ocenie sądu jednakowoż powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego o poinformowaniu pozwanej o nieopłacalności naprawy już w protokole szkody z dnia 29.11.2012r. Zawarta tam w uwagach adnotacja nie posiadała charakteru decyzji zakładu ubezpieczeń o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej i rację ma powódka podnosząc, że taką decyzję stanowiło dopiero pismo pozwanego z datą 19.12.2012r. W niniejszej sprawie jednak poszkodowana – osoba fizyczna, nie prowadziła działalności gospodarczej i nie poniosła faktycznie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego ponad przyznaną jej już przez zakład ubezpieczeń kwotę 2066,40 zł. Przesłuchana w charakterze strony powódka zeznała bowiem, że zapłaciła za fakturę wystawioną jej za wynajem pojazdu zastępczego jedynie kwotę 2066,40 zł, zaś pozostała część faktury jest do dziś nie zapłacona. Tym samym nie można było uznać by poszkodowana poniosła koszty wynajmu samochodu zastępczego w żądanej pozwym kwocie i by posiadała z tego tytułu wierzytelność wobec pozwanego.

W tej sytuacji sąd uznał wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego za zbędny do rozstrzygnięcia sprawy i go oddalił.

W świetle powyższych ustaleń i zważeń sąd oddalił powództwo w całości jako nie uzasadnione .

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 kpc. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu , obciążając nimi w całości stronę powodową . W konsekwencji sąd zasądził od powódki na rzecz pozwanego poniesione przez pozwanego koszty wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika i opłaty od pełnomocnictwa w łącznej wysokości 617zł.